

J E G Y Z Ő K Ö N Y V

Készült: Mány község Önkormányzat Képviselő-testületének **2010. június 23-án** Mány Község Önkormányzat Polgármesteri Hivatalában (Mány, Rákóczi u. 67.) tartott **rendkívüli nyilvános** Képviselő-testületi ülésén.

Jelen vannak:

Ugron Zoltán Gábor	polgármester
Szabó Zoltán	alpolgármester
Bálint Istvánné	képviselő
Csizmadia Tibor	képviselő
Csörgei Csaba István	képviselő
Fuchs János	képviselő
Pfendert Antal	képviselő
Sárközi Csaba	képviselő
dr. Török Péter	képviselő

Igazoltan távol:

Bokodi Sándor	képviselő
---------------	-----------

Tanácskozási joggal:

dr. Majoros Ildikó	jegyző
--------------------	--------

Meghívottak:

Csapó Mónika	pályázó
Sáros Györgyné	pályázó

Ugron Zoltán Gábor polgármester

Köszönti a megjelent képviselőket, meghívottakat, jelenlévőket, majd a rendkívüli nyilvános képviselő-testületi ülést megnyitja.

A jelenléti ívből megállapítja, hogy a **10 fős** Képviselő-testületből **9 fő** képviselő jelen van. , Megállapítja, hogy az ülés határozatképes.

Ugron Zoltán Gábor polgármester kéri felvenni 1. napirendként: Az elmúlt hetek esőzései következtében létrejött vis-maior károk helyreállításáról szóló előterjesztést

A **10 fős** Képviselő-testületből jelenlévő **9 fő** képviselő **9 igen, 0 nem** és **0 tartózkodás** szavazattal

elfogadta a polgármester javaslatát, így a napirend a következő:

- 1.) Az elmúlt hetek esőzései következtében létrejött vis-maior károk helyreállításáról,
- 2.) Csapó Mónika és Sáros Györgyné, a Hársfadombi Általános Iskola igazgatói

álláshelyére pályázók meghallgatása

Majd ezt követően **zárt** ülésen: a Hársfadombi Általános iskola igazgatói pályázatára beérkezett pályázatok elbírálása

1. Napirendi pont: Az elmúlt hetek esőzései következtében létrejött vis-maior károk helyreállításáról

Ugron Zoltán Gábor polgármester

Mint ahogyan mindenki előtt ismeretes, az elmúlt hetek katasztrófaszerű időjárása számos kárt okozott nem csak a falu lakosságának, hanem Önkormányzatunknak is, így:

1.a Szent István utca alatt húzódo pincébe a víz törmeléket és földet hordott be, a vízbetörés hatására az út alámosódott, balesetveszélyessé vált,

2.Nándor puszta lakott településrészét összekötő 0127 hrsz.-ú útra az esőzés következtében nagy mennyiségű sár és iszap folyt, ezzel egyidejűleg a 0108 hrsz.-ú utat több helyen elmosta a lezúduló víz, mély árkokat hagyva.

Mivel önerőből a károkat nem tudjuk helyreállítani, a vis maior keretből szeretnénk ehhez pénzt igényelni. A károk helyreállítására – az arra nyitva álló határidőn belül – vis maior igényünket bejelentettük, és jogszabályi előírásoknak megfelelően a – hivatalos szakértői névsorból választva – kárszakértői véleményt készítettünk. A szakértő a TLI Technológiai, Laboratóriumi és Innovációs Zrt. volt.

A szakértői vélemény szerint a két kár helyreállítása hozzávetőlegesen hatmillió forintba kerülne.

A 8/2010. (I.28.) Korm. rendelet 4. § (3) bekezdése c) pontja szerint a vis maior keretből történő igényléshez szükséges a Tisztelt Képviselő-testület határozata arról, hogy

1.a káreseményhez kapcsolódóan milyen biztosítással rendelkezünk,

2.máshol el tudja-e látni feladatát,

3.saját erőből – részben vagy egészben – a vis maior helyzetet meg tudja-e oldani.

Mivel a károsodott ingatlanok utak, azokra nem rendelkezünk biztosítással, mert közutakra biztosítás nem is köthető.

Máshol a feladatot nem lehet ellátni, mert nincs még egy út, ahol a közlekedés az adott területen megoldható lenne.

Sajnos olyan anyagi helyzetben van Önkormányzatunk, hogy saját erőből nem tudunk hatmillió forintot, de még annak töredékét sem, a helyreállításra fordítani.

Kérem a Tisztelt Képviselő-testületet, hogy a fentiek alapján az alábbi határozatot szíveskedjen meghozni.

Határozati javaslat:

Mány Község Önkormányzat Képviselő-testülete úgy határoz, hogy

1.az esőzések által tönkretett utak által ellátott feladatot más út igénybevételével nem

tudja ellátni, mert nincs még egy út, ahol a közlekedés az adott területen megoldható lenne,

2. úgy nyilatkozik, hogy mivel a károsodott ingatlanok utak, azokra nem rendelkezünk biztosítással, mert közutakra biztosítás nem köthető.

3. Önkormányzatunk - anyagi helyzete miatt -, saját erőből még részben sem tud közel hatmillió forintot a károk enyhítésére fordítani.

Határidő: azonnal

Felelős: Ugron Zoltán Gábor polgármester

A Képviselő-testület az előterjesztést megtárgyalja.

A **10 fős** Képviselő-testületből jelenlévő **9 fő** képviselő **9 igen, 0 nem** és **0 tartózkodás** szavazattal az alábbi határozatot hozja:

59/2010. (VI. 23.) ÖH számú Határozat

Mány Község Önkormányzat Képviselő-testülete úgy határoz, hogy

1. az esőzések által tönkretett utak által ellátott feladatot más út igénybevételével nem tudja ellátni, mert nincs még egy út, ahol a közlekedés az adott területen megoldható lenne,

2. úgy nyilatkozik, hogy mivel a károsodott ingatlanok utak, azokra nem rendelkezünk biztosítással, mert közutakra biztosítás nem köthető.

3. Önkormányzatunk - anyagi helyzete miatt -, saját erőből még részben sem tud közel hatmillió forintot a károk enyhítésére fordítani.

Határidő: azonnal

Felelős: Ugron Zoltán Gábor polgármester

Ugron Zoltán Gábor polgármester

A Képviselő-testület által korábban kiírt iskola igazgatói pályázatra 3 fő jelentkező volt. Az egyik jelentkező, Homó Csilla írásban visszalépett, melyet kiosztottunk a Képviselő-testületnek.

A nevelőtestület, az iskolaszék, a szülői munkaközösség, az alkalmazotti közösség véleményét megkaptuk. A Német Kisebbségi Önkormányzat egyetértési jogával kapcsolatos döntése a zárt ülés előtti szünetben lesz meg.

Javasolom, hogy a pályázókat egyenként hallgassa meg a Képviselő-testület.

Felkérem Csapó Mónika pályázót.

Csapó Mónika pályázó

Köszöntöm a Képviselő-testületet, és a jelenlévőket. Örülök, hogy ittlehetek az Önök közösségében. A pályázatom bőségesre sikeredett, de benne van minden.

Kiegészítésképpen elmondanám, hogy pályázatom személyes oka az, hogy egy ideje

keresek magamnak olyan iskolát, ahol jól tudom érezni magam, és a végzettségemnek megfelelően tudok dolgozni. Jelenleg egy tatabányai iskolában dolgozom. A mi iskolánkat összevonták egy sokkal nagyobb iskolával, ami a sport terén vívott ki magának érdemeit. Úgy látom, hogy a mostani vezetés inkább arrafelé szeretné fejleszteni tovább az iskolát, illetve úgy gondolom, hogy az a része az iskolának ahol én dolgozom, bezárásra kerül. Nos én ezt nem szeretném megválni. Mint ahogy az előbb is említettem, ambícióim vannak e téren, ettől nem szeretnék megválni, hanem igenis munkálkodni akarok e téren. Természetesen úgy gondoltam ezt, hogy tagja lennék teljes mértékben a közösségnek. Nem titkolom, amennyiben megválasztanak én szeretnék idejönni lakni. Tatabányához és benne Felsőgallához, sajnos már nem köt semmi. Teljesen független vagyok, a gyermekeim már nincsenek velem. Felneveltem négy gyermeket, a legkisebb is Budapesten van. Nekem annyi időm és energiám van úgy érzem, hogy azt feltétlenül ki kell használni és mire másra, ha nem arra, amire én úgy érzem, hogy hivatott vagyok. Köszönöm.

Bálint Istvánné képviselő

Nálunk kardinális kérdés az, hogy milyen programmal tanítjuk meg a gyerekeket olvasni. Melyik olvasás-tanítási módszert látja a legjobbnak. Egyetért-e Ön az ÉKP-vel, és ha esetleg változtatásra kerülne a sor, mi a véleménye, hogy mi legyen az irányvonal az iskolában?

Csapó Mónika pályázó

Most nem mint szakértő válaszolok, mert én pedagógus és bölcsész is vagyok. De mégis inkább úgy válaszolnék az ön kérdésére, mint édesanya. Mind a 4 gyermekem a Tata-környéki Általános Iskolában kezdte meg a tanulmányait, és a mind a négyen kommunikációs programmal tanultak. Azt tudom mondani, hogy talán egynek jött be. Mint anyuka nem tartom a legüdvözítőbb módszernek. Az az igazság, hogy a mai napig a két fiammal nyögjük ezt a hátrányt. Nem sikerült még mindig ledolgozni, de jó úton haladunk felé. Azért nem vetem el teljes mértékben ezt a programot, és nem gondolom, hogy aki ezzel egyetért, az rosszat mond, de ezzel egyidejűleg nem is támogatom. Úgy gondolom, ha valami mellett állást kell foglalni, akkor az a szótagolható módszer. Legjobb és legtöbb eredményeket ezzel a módszerrel értünk el, és ez kimutatható. Úgy gondolom, hogy annak a sikere, hogy a gyerekek megtanuljanak rendszeresen olvasni és utána írni, és a felméréseken is jól szerepeljenek, elsősorban azon múlik, hogy a tanító néni hogyan választja meg a módszert. És ha a tanító néni úgy választja meg, hogy a leendő osztálya összetételében megfelel annak, hogy nekiveselkedik, akkor úgy gondolom, hogy lehet kommunikációs program. Én ennek felvételét nem ajánlom, viszont jó szívvvel tudok ajánlani mást, amiben a segítségemet is felajánlom. Úgy érzem, hogy a nemzetiségi oktatás mellett ez az, amiben kompetens lehetek.

dr. Török Péter képviselő

Már említette a nemzetiségi oktatást, és látom a pályázatában is, hogy mindenféle diplomákkal, illetve gyakorlattal rendelkeznek, viszont én azt látom itt az iskolában, hogy kistéleplési iskolában nagyon nehéz mindenkit nemzetiségi nyelvre oktatni. Sőt én azt gondolom, hogy nem is feladat mindenkinek kétnyelvűnek lennie, vagy legalábbis idegen nyelvet tanulnia. Hiszen vannak olyan képességű gyerekek, akiknek éppen elég a saját anyanyelvükön beszélni, azon olvasni stb. mindig is próbáltam szorgalmazni azt, hogy ne

csak anyanyelvi oktatás, hanem kultúra is legyen, ha esetleg az oktatásból azt le lehetne venni, hogy akik alkalmasak valamilyen szűrés alapján a nyelvoktatásra, azokat nagy óraszámra oktassuk a kisebbségi, vagy a német nyelven. Viszont lehessen olyan, hogy a másik csak a kultúráját, hagyományát, egyebet kapja meg. Mit gondol arról, hogy a nemzetiségi iskolában van-e választási lehetőség, vagy más lehetőség arra, hogy ezeket az eltérő adottságokat a gyerekeknél figyelembe vegye?

Csapó Mónika pályázó

Hogyne. Nagyon örülök ennek a kérdésnek, mert a polgármester úrnak én már említettem szombatán. Egy olyan szakvizsgát szerzek és ebből fogok vizsgázni, mert ebből írtam a szakdolgozatomat is, és ezt gyakorlom a jelenlegi iskolánkban évek óta. Itt nem jó a gyermekek összetétele, nagyon sok az SNI-s tanuló, nagyon sok halmozottan hátrányos gyerek van, de őket sem szabad kizárni abból, hogy azért részesüljenek ebben. Az én saját kutatásaim és a tapasztalataim azt mondják most velem, hogy a nagyon gyenge gyerekek is jobban fejleszthetők akkor, ha hogyha igenis részt vesznek a nemzetiségi oktatásban. Persze, hogy van okunk jogunk megválasztani, hogy milyen legyen ez a nemzetiségi oktatás. Önök is tudják, hogy van egy nyelvoktató program, ezért indul a német, van a két tannyelvű és van a tannyelvű. Tannyelvű nincs Magyarországon. A kétnyelvű nagyon szép dolog, és nagyon jól dotálja az állam, mindenféle támogatásokat lehet vele szerezni, de roppant nehéz a törvényi előírásoknak megfelelni ahhoz, hogy kétnyelvi oktatást folytassunk. Ezért nem egy távlati cél, elgondolás, nagyon sok jó dolog van benne, de nem ez az egyedüli üdvözítő és éppen azért, mert olyan iskolával állunk szembe, ahol a falu adja magát, hogy ezeket a gyerekeket íratják be. Hát ők laknak itt és éppúgy, mint városban több az SNI-s, több a gyenge képességű gyerek, attól függetlenül ezt csinálni lehet és kell is. Ehhez kell egy nagyon jó fejlesztő pedagógus az se árt, ha ő is ért a némethez, de ha nem, akkor sincs semmi baj. Én ezt abszolút el tudom képzelni párhuzamosan egymás mellett. A gyenge képességű gyerekeket és a német nemzetiségi oktatást, és hogyha már így szétválasztjuk, a német nemzetiségi oktatást nyilván csoportbontásban és a többieknek pedig legyen nyitva az út a kultúra felé is.

Pontosan ez a német nemzetiségi kultúra az, ami itt nekem valahogy nagyon hiányzik. Tudom, hogy itt a faluban nagyon perspektív élet folyik, nagyon jó kis svábok laknak itt, de tanulni az iskolában kell. Nagyon komolyan szeretném venni a német nemzetiségi oktatást és a kultúra terjesztését.

dr. Török Péter képviselő

Egy személyesebb jellegű kérdést engedjen meg, mondta, hogy volt a tanári közösségnek is a gyűlésén, meghallgatásán. Milyen tapasztalatokat szerzett, hogyan látta itt ezt a tanári közösséget, amelyik itt dolgozik?

Csapó Mónika pályázó

Nagyon kedves és nyitott társaságnak. Nagyon biztatón mosolyogtak, és nem úgy álltak velem szemben, mint egy betolakodóval, és semmiféle olyan érzésem nem volt, hogy ne érezném jól magam. Jól éreztem magam, meg is köszöntem nekik, és remélem, hogy lehetek a kollégájuk.

Viszont azt el kell mondanom, hogy megszimatoztam, hogy probléma van. Azt gondolom, tudom is, hogy mi a probléma, ebben pedig talán az tudna segíteni, hogy mivel nemcsak pedagógus végzettségem van, hanem van egy pszichológus végzettségem is, és úgy

érzem nagyban segít ez ahhoz, hogy megfelelően bánjak a kollégákkal is, mert a gyerekek után az a legfontosabb egy intézményben.

Van itt probléma, de azt gondolom, hogy nem kell kitenni a ház elejébe, mert máshol is előfordulnak ilyenek. Gondolom ez Önöket nem vigasztalja. De megoldható problémáról van szó és ezt meg is kell oldani.

Szabó Zoltán alpolgármester

Az iskolánkban fogy a létszám, ez függhet a születési arányoktól is, és az iskola hangvételeitől is, de a gyerekeket elviszik, tehát most 32 első osztályosból 8-at elvisznek másik iskolába. Van-e valami elképzelése, hogy hogyan lehetne az iskola létszámát bővíteni?

A másik kérdésem az lenne, hogy tetszett mondani, hogy friss ötletek kellenek, és hogy tetszene-e mondani nekünk ezekből a friss ötletekből most így kezdet kezdetén?

Csapó Mónika pályázó

Igen, hát ezt az iskolában is megkérdezték tőlem és örültem ennek a kérdésnek. Ez máról holnapra nem fog megoldódni. Manapság az a helyzet, hogy sokkal jobban szereti mind a falu, mind a város az óvodáját, mint az iskoláját. Erről mi is tehetünk, mármint az iskola. Belátom, hogy itt az iskolában nagyban tehetnek arról, hogy a gyerekeket nem hozzák ide, megint csak ne vigasztalja önöket, hogy máshol is így van. Pontosan egy ilyen projektet dolgoztunk most ki a munkatársaimmal, kollégáimmal, ami nem egy egyszerű program, hanem valóban egy projekt. Egymásra épülő programok sorozata, amivel szeretnénk a gyerekeket jobban bevonni az iskolába.

Ezt manapság egyik iskola sem gondolhatja, hogy nem az ő feladata, hanem mindenkié. Főleg, ha az a helyzet, ami itt Mányon megvan, hogy megvan az a nagyon kedvező szaporulat, akkor ezt nem szabad veszni hagyni. Nagyon közel vannak azok a falvak, települések, ahol bizony nem tudnak felvenni annyi gyereket, mint amennyit szeretnének beíratni.

Azt szokták mondani, hogy kb. 10 év kell ahhoz, hogy megváltozzon a közvélemény az intézmények irányában. Azt gondolom, hogy egy kicsit talán fellehetne ezt a folyamatot gyorsítani, és a lehetőséget abban látom, hogy milyen a kapcsolat az óvodával, mert ha nem veszik fel a gyereket az óvodába, ott sok a gyerek és elviszik a szülők máshova, viszont akkor nem hozza ide a gyereket az iskolába sem. Az első és legfontosabb lépés az óvodával nagyon jó kapcsolatot ápolni az egész tanév során, nemcsak májusban és nemcsak júniusban. Ezzel egészen az országos médiáig el lehet menni, igenis reklámozni kell magunkat, menedzselni kell valakinek az intézményt olyan szempontból is, hogy mennyire gyermekközpontú, olyan szempontból is, hogy mennyire jó eredményeket ad. Nem elég, hogy tudjuk, hogy mink van, legyen egy kimeneteli szabályozás is. Nagyon fontos szerepe van az egyéb megmozdulásoknak is, ha azt hallják, hogy ez a tánccsoport a mányi iskolából jött és látják, hogy milyen ügyesek, rendesek, annak kapcsán jobban elkezdene érdeklődni az iskoláról. Szerintem ez is egy szuper lehetőség arra, hogy reklámozzuk az iskolát.

Szabó Zoltán alpolgármester

Itt van a falu lelkésze, és bizonyára hallanának valamit arról is, hogy a perifériára szoruló hittan tanítás az periférián is marad? Tehát igazodni kell az órarendhez, vissza kell jönni a gyerekeknek, stb. Hogyan lehet ezt úgy szervezni, hogy részese legyen az oktatásnak a

hittan tanítás? Lehet-e egyáltalán úgy, és felmerült az is, hogy tulajdonképpen egy erkölcsös hittanoktatásnak kellene lennie az iskolába, aki nem akar hittanra, az megy egy másik órára, vagy valahogy ezt órarendbe szedni és rendezettebbé tenni, lehet-e?

Csapó Mónika pályázó

Ez megint egy olyan kérés, ami nekem sarkallatos. Az én rokonságom között apácák és papok vannak külhonban. A gyermekeimet is katolikus vallásom szerint neveltem, és nevelem a mai napig, már amennyire még lehet nevelni őket. Ezt az oktatásban is fontosnak tartanám. Annak idején az általános iskolákban is meg tudták szervezni. Azt hiszem, hogy nincs olyan, hogy ezt ne lehetne megszervezni. Itt a faluban van kettő, vagy három közösség, akkor az ő lelkészüket, papjuk miatt ne lenne ebben partner, és ha ő partner, akkor minden simán megy a maga útján. Ezt nem szabad kihagyni a gyerekek életéből, mert ezzel lesz az életük kerek egész. Én azt hiszem, hogy ezt támogatni kell, hogyha még igénylik is a szülők és kéri is a gyerekek.

Csörgei Csaba István képviselő

Azt szeretném hozzátenni, hogy mintha a hangsúly most egy kicsit oda lenne téve, hogy nemzetiségi iskola. Nem egyöntetűen német falu a Mátyás, tehát itt laknak cigányok és laknak magyarok és magyar németek, azok is magyarok. Én azt szeretném, hogy a nemzeti érzést nevelni irodalommal, énekkel, zenével és történelemmel. Tehát, hogy gondolja-e, hogy ez megvalósítható, hogy ez még erősebb lenne? Eddig sem volt különös probléma, de én úgy szeretném, vagyis elvárnám, hogy még jobban súly lenne téve ezekre a dolgokra, tehát nem liberális eszmék lennének, hanem a nemzeti beállítottság.

Csapó Mónika pályázó

Megpróbálok nagyon röviden válaszolni. Vidáman azt szoktam mondani, hogy Magyarországon élő sváb vagyok. De csak Magyarországon tudok sváb lenni. Nyilván a magyarság az elsődleges, de utána meg vagyok sváb.

Fuchs János képviselő

Azt, amit én szerettem volna, azt a Török képviselő úr megkérdezte.

Azt gondolom, hogy ezzel a válasszal a képviselő-társaim nem kaptak kielégítő választ arra a kérdésre, hogy Ön, mint intézményvezető, ebben az intézményben hogyan képviseli el a gyerekek nevelését? Erről az elképzelésekről szeretnék hallani valamit.

Csapó Mónika pályázó

Úgy gondolom, hogy ez is benne van a pályázatomban. Megpróbálok egy kicsit konkrétan. Természetesen nagyon fontosnak tartom, és ahogy a képviselő úr mondta, erre biztosítottak látom a személyi feltételeket az iskolában. Tehát bizonyára a gyerekeket olyan pedagógus kollégák tanítják, akik bármit át tudnak adni a gyerekeknek és igen a hazaszeretetre is tudják őket nevelni. Mi az, amivel ez még jobban tetten érhető? A mindenféle közös megmozdulások a nemzeti ünnepeken és a falunak az egyéb ünnepein, ami éppen nem nemzeti ünnep. Mert hiszen a hazaszeretet is kell a gyerekeinkbe táplálni. Tehát a közösségi élet, azon belül a szereplés lehetősége és vágya a gyermekben, tehát motiválni a gyermekeket minél jobban. És nyilván lehet erre délutáni elfoglaltságokat is találni. Annak idején is volt színjátszó kör, annak idején is volt versmondók baráti köre, ezeket mind fel lehet eleveníteni és igazából erre megvan a

humán erőforrás, erre elkötelezett pedagógusok vannak. A magam személyében is.

Ugron Zoltán Gábor polgármester

Köszönöm. Egy elkötelezett pedagógust ismerhettünk meg, ahogy ezt az utolsó mondatában is mondta. Arra lennék kíváncsi, hogy milyen szakmai, vagy technikai tervei, elkötelezettségei, ill. gyakorlata van abban, hogy egy intézményt vezessen? Alsó tagozatban tanít, a felső tagozatban milyen kompetenciái vannak? Milyen tervei vannak?

Csapó Mónika pályázó

Amikor a pályámat kezdtem, a tanítói végzettséggel lehetett felső tagozatosokat is tanítani. Én amikor elkezdtem dolgozni, akkor mindig ott voltam, ahol hiány volt. Igazából negyedik éve van az, hogy a munkaidőm kb. 80 %-át teszik ki az alsó tagozatos órák, de így is van felső tagozatos csoportom. Amikor elkezdtem dolgozni, szinte csak az volt. Mindig is jól kijöttem ezekkel a gyerekekkel, hogy azután ez is le legyen fedve papírokkal, most folyamatban van a német tanári felsőszintű végzettségem, ez lehet, hogy elkötelezettségéből jön, de erre is pontosan jó lesz.

Igazából én hogyan vezetnék? Én úgy vezetnék azt gondolom, hogy mellette a pedagógusi munkát én nagyon fontosnak tartanám. Anélkül nem tud az ember rendes vezetővé válni, csak ha a katedrát elhagyja. Amellett rutinom olyan van, amit a sok minden igazolható mellett nem tudok igazolni, de az iskolánk összevonása óta a telephelyvezetői feladatokat én látom el, de csak azért, mert nekem volt meg erre is a papírom, meg azért, mert ezeket a számítógépes rendszereket a magamévá tettem, és akkor tudtam, hogy ezeket a dolgokat, hogyan kell csinálni, és most is még csinálgatom, de már a kolléganóm jó úton halad afelé, hogy elsajátítsa.

Előtte, amikor még csak terveztem, hogy esetleg ilyen dolgokat is végeznék, az elődömtől megtanultam órarendet készíteni és egyéb ilyen fortélyokat, ami egy kisebb, vagy akár nagyobb tantestületet mozgat, illetve egy iskolát működtet. Úgyhogy azt hiszem a gyakorlati tudásom erre meg van, a tapasztalatom az már több éve megvan. Még soha nem voltam igazgató, de arra törekszem.

dr. Török Péter képviselő

Azt szeretném kérdezni, hogy jelenleg is van-e olyan pályázata, ahol meghallgatása volt? Több helyre pályázott-e, vagy Mány egy kiszemelt, vagy elsőbbséget élvező hely-e?

Csapó Mónika pályázó

Igen. Pályáztam már eddig más iskolákba is. Pillanatnyilag nincsen olyan, ahonnan választ várok, hanem olyan, amire a határidő rövideje miatt nincs lehetőségem beadni a pályázatomat, de remélem, hogy nem is lesz ez már nekem érdekes. Egy budapesti iskolába pályáztam, de visszavontam a pályázatomat, mert ütközött volna az Önökkel való látogatással.

dr. Majoros Ildikó jegyző

Ez az iskola, nem egy önállóan gazdálkodó intézmény, itt mindenért a polgármester úr és én vagyok felelős. Azt a kérdést szeretném feltenni, hogy hogyan képzeled el a kapcsolatot a fenntartóval?

Csapó Mónika pályázó

Ez egy nagyon jó helyzet. Ez sokkal jobb helyzet, mintha önállóan kellene gazdálkodni. Sarkalatos kérdés, hogy a vezető mennyire ért hozzá. Önállóan gazdálkodó intézményben még nem végeztem feladatokat, mert nálunk a mostani iskolában sem és az előzőben sem volt önálló gazdálkodási egység az iskola. Vannak komoly elképzeléseim és az iskolában pontosan ezzel kezdtem, hogy gazdaságosabban kell működni. Nyilván a kollégák elsősorban arra gondoltak, hogy ki az aki fölösleges és hogy sokan vannak, de én nem csak erre gondoltam, hanem egészen onnan előlről a gazdaságosságra, hogy mennyit ér nekik a nulla és a többi.

Hogy hogyan tudnák önökkel együttműködni? Biztos, hogy csak úgy tudom megválaszolni, ahogyan le is írtam, úgy gondolom és komolyan gondolom, hogy azért van az embernek felettese, hogy megmondja, hogy mit hogyan csináljon. Én pedig érzem magamban azt az erőt, hogy ezt meg tudom valósítani.

A kapcsolattartást azt pedig fontosnak tartom rendszeresen. Nyilván le kellene fektetni egy olyan úgymond szabályt, hogy mi az ildomos mind a két részről, milyen rendszerességű referálás. Úgy gondolom, hogy itt egy ilyen közösségben mindenféleképpen hetente kellene szót váltani, hisz bármi előfordulhat. Azonkívül pedig úgy gondolom, hogy egy igazgatónak az irodája mindig nyitva álljon tudja fogadni akár a felettesét, akár a vendégeket is. A fenntartó nagyon fontos az iskolának, hogy akármilyen kérdésben a rendelkezésükre álljon pl. olyan kérdés merül fel, amit nincs jogköre az igazgatónak megoldani.

dr. Majoros Ildikó jegyző

Én arra gondolok, hogy egyáltalán hogyan szándékozna tudomásunkra hozni olyan témákat, amikben nekünk kellene döntenünk elsősorban, vagy tudnunk kellene róla. Itt a döntésekre gondolok nem meghozni a döntést és utána közölni, hanem pontosan fordítva. Tehát ezt, hogy hozná a tudomásunkra, vagy hogyan kéri ki a véleményünket? Erre gondolok.

Csapó Mónika pályázó

Még egyszer mondom, hogy komolyan úgy gondolom, hogy van, amit el kell mondani a munkáltatónak. Ő hozza a döntéseket. Van olyan, amiben nem dönthet az igazgató. Nyilván a fenntartó dönt. Az igazgató közepén áll egyrészt tálnia kell a tantestületnek, másrészt, ami a fenntartóra tartozik azt pedig őfelé. Nem hiszem, hogy csak a tantestület elé állnék, illetve csak a fenntartó elé. Igen vannak dolgok, amit csak igazgatón keresztül lehet megoldani.

Volt már a praxisomban, hát mondhatom, hogy hasonló dolog, a kisebbségi dolgok miatt a kisebbségi önkormányzattal történő vita. Nem tudom ez így kielégítő volt.

dr. Majoros Ildikó jegyző

Igen. Köszönöm.

Ugron Zoltán Gábor polgármester

Amennyiben nincs több kérdés, akkor nagyon szépen megköszönöm Csapó Mónika pályázatát, részvételét, nyitottságát, őszinteségét és további jó izgulást kívánok.

Csapó Mónika pályázó

Köszönöm szépen az meglesz! Mindenkinek további jó munkát kívánok.

Ezután a Képviselő-testület **Sáros Györgyné pályázót** hallgatja meg.

Ugron Zoltán Gábor polgármester

Szeretettel köszöntöm, kérem foglaljon helyet.

Az elmúlt napokban a Képviselő-testület tagjai megismerték Sáros Györgyné pályázatát is. Az előbb a másik jelöltnek tettük fel a kérdéseinket. Első nekifutásra magától is azt kérem, hogy amit a pályázatban kiemelni akar, hozzáfűzni akar azt kérem mondja el nekünk és annak, illetve a korábbiaknak kapcsán föltennénk a kérdéseinket.

Sáros Györgyné pályázó

Tisztelt polgármester úr, jegyző asszony, Képviselő-testület és mélyen tisztelt hallgatóság! Patincéről jöttem táborozásról. Az elmúlt napok Mányról érkezett hírei olyan nyugtalanítók voltak számomra, valósággal elkezdtem félni. Ma éjjel a szobámban elővettem egy papírt és írtam.

Aztán hazajöttem megszokott környezetembe, ahol várt a férjem, aki pedagógus és polgármester, megfogta a kezemet és a következőt mondta:

„Te olyan sok munkát fektettél a 15 évbe, olyan mérhetetlen alázattal és lojalitással végezted a munkádat, hogy menj nyugodtan a Képviselő-testület elé, nincs félnivalód.”

Kihúzták a félnivalót belőlem és én nem remegő lábbal és kristálytisza tekintettel jöttem most ide Önök elé. Azt hiszem, hogy az elmúlt 15 évben egyetlen egyszer nem kellett, hogy összeszoruljon a gyomrom, hogy izguljak amikor Önök hívtak, vagy találkoztunk. Mindig a kiút és a probléma megoldás volt, ami motivált mindannyiunkat. Éppen ezért, amikor éjjel ültem néhány közös döntésünket összegyűjtöttem.

- Mindjárt elsőként írtam a közös kistérségi előnyök kihasználását, hiszen az elmúlt 5 évben jelentősen meghatározta a munkánkat. Én két testületnek is a vezetője voltam és mindkettőt úgy irányítottam és mozgattam, hogy a mányi iskolának, a mányi településnek ne csak előnye, hanem anyagi haszna is legyen belőle. Ennek köszönhetően az elmúlt 4 év alatt a gyógytestnevelési és logopédiai ellátásért nem kellett annyi pénzt fizetni.

- Milyen volt a Csabdi oktatási társulás elhárítása; Mindannyian tudtuk, hogy segítség nyújtás Csabdiaknak, de nekünk egy bizonytalan elkötelezettség. Példás volt ennek a Képviselő-testületnek a kiállása és ahogy várták a segítő támogatásomat, véleményemet, hogy hogyan is döntsenek.

- Ilyen volt a most oly sokat vitatott pedagógiai módszerek lojalitása is. Szabó Zoltán alpolgármester úr, akkor polgármester úr biztosan emlékszik még rá, hányszor ültünk ebben a témában asztalhoz, s az Ön kifejezett kérésének megfelelően az olvasási tanulás megkönnyítésére betettünk egy másik megoldási lehetőséget a nehezen tanuló gyermekek számára.

- Nem volt kisebb horderejű az a közös tanácskozásunk, amelyet a rászoruló gyerekek megsegítéséért tettünk. Egész konkrétan a gyógypedagógia megvalósítása. Dr. Török Péter képviselő úr biztosan emlékszik a vitáinkra, meg a konszenzusra is. Minden mányi gyerekről kellett gondoskodnunk. Önöknek is és nekem is.

- Hasonlóan kiemelt tanácskozás volt, Fuchs János képviselő úr tudja, a német nemzetiségi nyelvoktatás, annak a témájának az erősítése, az identitás tudat megerősítése, és az, hogy minden mányi gyerek tudja, hogy honnan, milyen ősöktől származik.

- Közösén alakítottuk ki a települési ünnepek módját. A nemzetiségi és lovasnapok módját és lebonyolítási feladatait, közösségi és sport élet színtereit. Az iskola pedagógusai, a gyerekek, a szülők ezeknek a lebonyolításában mérhetetlenül nagy segítségek voltak, nemcsak a településnek, hanem az iskolának is.

Mindezek alapján gondoltam úgy, hogy Önök is fontosnak tartják és támogatják, hogy igazgatói pályázatomat beadjam.

Úgy gondoltam, hogy 15 év kőkemény munkájával sikerült, hogy az a kb. 600 mányi család igazgatónénije vagyok. Most is még. Nagy tisztelettel tekintenek így rám.

A 16 település igazgatói számítanak a tanácsaimra naponta.

Az iskola 25 dolgozója azt várja, hogy már holnap milyen feladatokat adok ki számukra.

A pályázatomról annyit, hogy a lehető legkonkrétabb. Nem az egész falu kedves iskolája, hanem a mányi iskola, ahol a gyerekeket név szerint tudom nevezni. A problémákat egészen pontosan a megoldásig végig kell gondolni és tudom azt, hogy a költségvetésben egészen pontosan hány forint és hány fillér áll a rendelkezésemre. Minden olyan probléma előtt úgy állok, hogy naprakészen konkrét megoldásokkal tudom alátámasztani. A benne írtak nem 5 év múlva kérhetők számon, hanem, ha kell, év végén is. A végrehajtás kockázata pedig, nyugodtan mondhatom azt, hogy minimális. Hogy én ezt, hogy értem? Önöknek ma nem lesz könnyű döntésük, de dönthetnek a következőképpen: ha más ül a helyemre, akkor csinálhatja jobban, csinálhatja rosszabbul, csinálhatja ugyanúgy, ahogy én. Ha rosszabbul csinálja 1/3-ad, ha ugyanúgy csinálja, ahogy én, akkor én még 1/3-ad, ha jobban csinálja az csak 1/3-ad.

Megírtam a pályázatot kiemelt pontok vannak benne. Kiemelten írtam az iskolában folyó pedagógiáról, pedagógiai munkáról. Az ÉKP szót még véletlenül sem említettem. Könnyen tehettem, hiszen az iskolában 6 éve nem ÉKP pedagógia működik. 6 évvel ezelőtt megszűntek az alternatív pedagógiák. 5 hivatalosan választható tanterv van, amely mindegyike a nemzeti alaptantervre épül. A mányi iskola pedagógiája is az állam által deklarált nemzeti alaptantervre épült. Viszont szerintem elkísér mindannyiunkat sokáig az ÉKP szellemisége. A differenciált oktatás, a kompetenciák kialakítása, amely most népszerű, de 30 évvel ezelőtt egy professzor már leírta: A tudományos kutatási, a vizsgáztatási és felmérésében szerek működtetése amelyek minden esetben nagyon alapos helyzetelemzésre épültek.

Mindez nem köti gúzsba a pedagógus szakmai és módszertani szabadságát, ha jól használja és kiválóan melléteszi a jól megválasztott eszközöket, akkor ennek működni kell. És az, amiket most felsoroltam, az nem az ÉKP jellemzője, hanem minden magyar pedagógussal szembeni kötelező elvárás lenne. Az igényes munkavégzés, megfelelő a következetes előkészület a másik órára.

Következő sarkalatos pont az iskolaotthon; nem véletlenül került be az iskolaotthon, mert ennek a szerkezetével már évek óta barátokozunk, sőt mondhatom úgy, hogy kóstolgatjuk. Hiszen 1/4-ig vannak a foglalkozásaink, az iskolaotthon azért mégis különbözik ettől. Az előbbiekből felsoroltakból csak a legfontosabbakat emelném ki: a gyerekek délután 4-

ig itt vannak, ha lehet minden napközis gyerek . Nem cipeljük haza azt a mérhetetlenül nehéz táskát, nincs másnap olyan, hogy elfelejtettem, nem hoztam el, tehát tud a pedagógus dolgozni velük, mindent itt tanulnak meg az iskolába szakértő pedagógusok segítségével. Tehermentesítjük a szülőket az otthoni munka elől, segítségnyújtás alól, és a legfontosabb, hogy nincs hátránya és normatívával támogatott.

Következő ilyen pont a pályázatomban; az a német nemzetiségi nyelvoktatás. Itt mindenki tudja, hogy az elmúlt 5 évet, elméletileg igazgatóhelyettes nélkül – bár Zsuzsika tökéletesen minden erejét megfeszítve igyekezett helyettesíteni Júliát, de azért nem volt mellettem. Ha ezt egy kicsit még sarkosítani akarnám, akkor elmondhatom, hogy volt olyan időszak, amikor polgármester, sőt jegyző sem segítette a munkámat, egy átmeneti időben. De most mindenki itt van a helyén majdnem, kiváló pedagógus gárda a német nemzetiségi nyelv tanítására, nagyon jó pedagógiai elgondolásokkal. Ez megmutatkozott a legutóbbi projekt hétnél, ahol a gyerekek töményen egy hét alatt olyan ismeretek birtokába, gyakorlati használatába, feldolgozásába ismerkedhettek a nemzetiségi tudatukkal, amely azt hiszem, hogy nagyon sok gyereknek, felnőttnek adott örömet és ismeretet.

Határozottan elzárkózom a két tannyelvű iskolától, de nem a német vendégtanárok oktatásától és módszertani segítségétől. Magyarság tudatból. A rendszerváltás óta olyan ünnepek kerülhetnek az előtérbe, amelyek addig egy iskola életében nem voltak dominánsak és amelyekben mi azóta úgy gondolom, hogy élenjárók vagyunk. Október 6, Október 23, Március 15-e, szobor avató ünnepek, Antall József emlék ünnepek. Ez egy olyan ünnepség, ez egy olyan tudat a gyerekekben, amelyet nem magyarázunk, hanem ott vagyunk és részt veszünk. Ez ad magyarságtudatán, anélkül, hogy prédikáljunk róla, csináljuk.

Azt gondolom, hogy ebben nélkülözhetetlen az egyházak szerepe. Köszönöm a jelenlévő egyházi vezetőknek. Itt emelném ki a jelenlegi Zsinat elnökének a közös munkáját is, mindenre nyitott voltam és nyitott vagyok. Ha kellett, adtuk a termet, ha kellett, adtuk a segítő pedagógust, ha kellett együtt gondolkodtunk. Azt hiszem megerősíthetnek abban, hogy a legfőképpen azt adtam, hogy szabad kezet adtam a gyerekek nevelésében.

Ami az éjszakába és a lelki állapotomba belefért, ennyit foglaltam össze.

Egy nagyon fontos gondolattal szeretném befejezni:

„Amit én megtehetek azt nem teheted meg te, Amit te megtehetsz, azt nem tehetem meg én, de amit együtt megtehetünk, nagy csodákra képes”.

Ugron Zoltán Gábor polgármester

Felkérem a képviselő-társaimat, hogy kérdéseiket tegyék fel.

dr. Török Péter képviselő

Kicsit nehéz megszólalni, mert olyan prózaiak a kérdések, amiket én összegyűjtöttem, ahhoz képest, ahogy az igazgatónő összeszedte, azt gondolom, tényleg a lelke mélyéről az érzéseit. Mégis, talán menjünk egy kicsit a részletekbe, ha segítene abban, hogy jobban megértsük az elmúlt időszakot is, és jobban tudjuk tervezni a következőket.

Volt az iskolaotthon, amit említett, ami azt gondolom, hogy változást hozhatna, de mégse mindent értek szakmailag, vagy laikusként, mert szakmai kifejezések.

Volt az, hogy tanulószoba van. Az iskolaotthon milyen változást hoz ebbe, a kettő hogyan

van egymás mellett, nem értettem a stratégiai lépések között, hogy ez mit változtathatna? Ezzel összefügg az az egyik kérdésem is, hogy az egyik fontos számomra az iskolai nevelésben, hogy az az otthoni munkát is segítse. Ez azt jelenti, hogy a gyerekek előbb utóbb otthon fognak tanulni, vagy otthon kéne tudniuk tanulni, legyen íróasztaluk, legyen egy otthoni rendjük. Valahogy a felkészülésből az iskolából előbb utóbb az otthoni tanulásra kell, hogy felkészüljenek. Most én azt látom, hogy minél inkább erősítjük, már a táskát sem viszi haza, a szülő már a tankönyvekbe sem lát bele egyéb... Vannak családok, ahol ez komoly segítséget jelenthet, nem segítséget egyáltalán lehetőséget arra, hogy a gyerek tanuljon. De a veszélyét is érzem annak, hogy csak az iskola dolga lesz a tanulás és nem a családi, vagy az otthoni légkörnek a része lesz.

A művészeti oktatás, ami szintén úgy látom, hogy egy fontos pontja, itt főleg a nemzetiség tudatra kihegyezve azt is említette, hogy ez a kultúra átadásának egy fontos lépése lenne. Ennek a helyzete hogy áll most. Jelentkezők voltak-e, megvan-e a biztos kerete annak, hogy ez elindulhat szeptembertől, gondolok itt a zeneoktatás, vagy az a három szak, amit tervezett, ez hogy áll most?

Az az együttműködés, ami az iskolában megvan, vagy ami látszik, időnként csak ki hallatszik belőle, az milyen is valójában, vagy hogyan látja ezt?

Volt egy mondata, hogy a visszarendeződés időszaka az megkezdődött, de nem zökkenőmentes, és hogy itt újra kell gondolni és írni a legfontosabb belső szabályainkat. Ha erre tudna olyan diszkrét választ adni, ami a megértést segíti, hogy ez mit jelent a tanári együttműködésen belül?

Volt egy olyan mondat, hogy az iskolai erőszak megfékezésére sok módszertani képzés van. Nem nagyon tudom elképzelni, hogy ezek kicsodák? Ha valamit mondana arról, hogy milyen módszertanok vannak arra, hogy az iskolai erőszak megfékezhető legyen, hiszen azt látom, hogy ez egy jelentős nehézsége most jelenleg az iskolának.

Írt egy olyan mondatot, és itt a hiányt szeretném, ami nekem hiány, az elején, hogy milyen iskolát szeretnék. Nagyon sokszor inkább a légkörre vonatkozó megállapításokat tett, „szívesen járjanak a gyerekek, szívesen hozzák a szülők a gyerekeket, a tantestület tagja jól érezze magát, szívesen támogatja a fenntartó stb.” és ami a tanulásra vonatkozott, az a megfelelő módszer volt. Én viszont azt hiányoltam, hogy olyan iskolát szeretnék én Mányon, ahol a továbbtanulásnak komoly esélye van, ahol a tudást a lehető legmagasabb szinten adják, vagy az átadható legyen. Ez a hiány ez valahogy rámutat arra, hogy - persze biztos, hogy fontosnak érzi Ön is – de mégis a felsorolásból ez azért maradt ki, mintha ez egy fontos szempont lenne, hogy milyen légkör uralkodik az iskolában. A pedagógusokra is azt írta, hogy a pedagógusok stabilitásra vágynak. Mintha a stabilitás volna a legfontosabb hiány. A pedagógusokra meg tudom fogalmazni, hogy a megfelelő környezetben szakmailag továbbképezhessék magukat, hogy ők az oktatásban olyan csoportbontásban, tantermekben stb. taníthassanak, hogy .... Tehát maga a stabilitás fontos, de valahogy az oktatói munka inkább csak a hiányjel. Valószínű egyetérthetünk a célokban, de mégis a hiányt azt látom, hogy vannak prioritások, amik előkerülnek. Van még de nem tudom, hogy azt most itt az elején tegyem fel, vagy inkább a végén.

Sáros Györgyné pályázó

Az első kérdés az iskolaotthonra és a tanulószobára vonatkozott, hogy ez egész konkrétan mit változtathatna meg? A másik kérdés pedig az otthoni tanulás, mintegy későbbi segítségét a gyerekeknek hogyan tudja tovább vinni?

Most két dologról beszélünk, az egyik az iskolaotthon, amely a gyerekek alsó tagozatos éveiben lenne segítség. A legnagyobb gond – a felmérések és a szülők visszajelzése alapján is- a stabil jó alap, arra lehet építkezni. A gyerek az iskolából kilépve hazamegy, és a szülőktől várja a segítséget a házi feladatai megoldásában, tanulásának a megsegítésében, akkor az a legesetlegesebb megoldás.

Azért, mert nem biztos, hogy van a szülőnek türelme, ideje és olyan kapcsolata, vagy tudása, amivel a gyereket tudná segíteni. Ha ezt az iskolában 4 év alatt úgy megalapozzuk, hogy pedagógustól kapja a segítséget, megtanítjuk arra a rendszerre, amellyel délután otthon a délelőtti tudás megerősíthető és másnap előhívható, akkor a gyerek biztos alapokkal áll a lábán. Abban biztos vagyok, hogy a 4 év elegendő ahhoz, hogy a felső tagozatos éveit megerősítsük.

Vannak azonban a nagyon nehezen fogható gyerekek, nekik ez a megerősített stabil 4 év jó alapot ad és erőt ahhoz, hogy a felső tagozatos követelményeket könnyebben vegyék. Lehet, hogy minőségileg egy kicsit könnyebben, de nem elég. Az ő részükre szeretnénk a tanulószobát. A tanulószoba az a forma, ahol az is részt vehet, aki nem ebédel az iskolába, az is, aki a tanulásához szeretne segítséget kapni. Az én elgondolásom szerint 2-4 óra között, két órahossza elég ahhoz, hogy a szakmai segítséget, tehát a felkészült pedagógustól kapja a segítséget, akkor másnap sokkal nagyobb önbizalommal és biztonsággal jön be a tanítási órákra. Ennek több előnye van, legfőképpen az, hogy megtanítunk nekik egy olyan tanulási technikát, amelyet nem csak megtanulnak, hanem rögzítünk is bennük, amely eszköze lehet a saját önálló otthoni tanulásnak.

Biztos vagyok benne, hogy ha a gyerek olyan háttérrel rendelkezik, akkor adhatunk időszakos, vagy akár végleges felmentést is az iskolaotthon, vagy akár a tanulószoba alól.

Hogy jön ehhez, hogy hogyan szoktassuk rá őket mégis arra, hogy az önálló egyedül elvégzett munka adhat tényleges sikert, tényleges motivációt és persze olyan alapot amivel középiskolába elmehet. Erre a legjobb módszertani segítség, ha rászoktatjuk őket az önművelés igényére. Ezt pedig a pedagógusok külön olyan motivált feladataival, amelyet a gyerek otthon örömmel elvégez és ezt másnap megerősítve az iskolában egy dicsérettel, vagy egy érdemjeggyel, azt hiszem, hogy az önálló munkára is ösztönző módszer.

dr. Majoros Ildikó jegyző

Az iskolaotthonnal kapcsolatban, ha bevezetésre kerülne hány nevelőt, tanárt igényelne?

Sáros Györgyné pályázó

Ez egyébként a legsarkalatosabb pontja az iskolaotthonnak, és mi eddig a tényleges megvalósítással ezért nem élhettünk, és most is csak egy olyan elképzelés, amelyet a Képviselő-testület támogatása nélkül nem tudunk megvalósítani, tudniillik a gyakorlatban ez azt feltételezi, hogy minden osztályban két pedagógus van, két tanítónéni. Kiváltjuk a napközis tanítónéniket, viszont van két tanítónéni, aki felváltva van.

dr. Majoros Ildikó jegyző

De akkor így mennyi, az egész iskolára az összes létszám, hány tanár, hány pedagógus?

Sáros Györgyné pályázó

18 főből megtudjuk csinálni.

dr. Majoros Ildikó jegyző

De most csökkentette a létszámot a Képviselő-testület 17,5 főre.

Sáros Györgyné pályázó

A 17,5 fős létszámmal valószínű, hogy csak részleges megoldást tudunk csinálni.

dr. Majoros Ildikó jegyző

És a szakértői vélemény szerint további csökkentési javaslat van, tehát azért kérdezem, hogy ezt hogy lehet kivitelezni?

Sáros Györgyné pályázó

Nagyon-nagyon nehezen. Ehhez kell egy olyan önkormányzati támogatás, hogy fontos-e ez, ennek az előnye, ez csak akkor lehetséges. A többi az ugyanolyan átmeneti megoldás, mint eddig csináltuk, hogy $\frac{1}{4}$ 4-ig van a gyerek az iskolába, addig vannak foglalkozások, viszont akkor az állami normatívát sem tudjuk leigényelni, mert ez Alapító Okirat módosítással és minden szükséges támogatói nyilatkozattal működik csak együtt.

Ez nem kerülhet bevezetésre szeptembertől. Következő év szeptemberig kell kidolgozni pontosan.

Folytatom a kérdésekre adott választ.

dr. Török Péter képviselő úr következő kérdése a művészeti oktatásra vonatkozott. Nagyon régóta és sokat foglalkoztat az, hogy ezt hogyan lehetne az iskola életébe, mindennapjaiba beépíteni, hogy azok a gyerekek, akik ebből nagyon keveset kapnak és érdeklődők, ne kelljen átjárni a szomszédos Zsámbékra, vagy Bicskére azért, hogy ezt a pluszt megkaphassák. Felvettem a kapcsolatot a Bodajki Művészeti Iskolával. Kölcsönös volt a találkozásunk, mert ők egy pályázatuk megvalósításához kérték a mi segítségünket, mi pedig tovább gondoltuk ezt a kapcsolatot, hogyha már a pályázat él, akkor már szeptembertől beindulhatnak a művészeti foglalkozások, ha nem akkor is beindítható a művészeti iskola. Elsősorban a magyar népművészet megerősítése és azok elemeinek a beépítése lenne a cél, a népzene, a néptánc és a kézműves tevékenységek. 23 gyerek jelentkezett. A szülőkhöz telefonos megkeresés is csináltunk, hogy minden szülő érezze ennek a fontosságát és legfőképpen élhessen lehetőségével.

A visszarendeződés, a belső szabályok, a tanári együttműködés, visszatérő pedagógusok. Én ezeket a kulcsszavakat írtam le.

Akik a pályázatomat olvasták ott láthatták, hogy én először egy kemény szót használtam az elmúlt 5 évre. Én azt mondtam, hogy az elmúlt év egy nagyon kritikus időszak volt az iskola életében, hiszen a tantestület, majdnem 50 %-a otthon volt. Ha egy tantestületből 2-3 ember kilép a 19 főből, már az is komoly szakmai problémát és bizonytalanságot okoz, nemhogy majdnem a tantestület fele.

Tudjuk azt, hogy jöttek, mentek, helyettesítettek, beálltak s a gyerekeket látva elmentek a

pedagógusok. Nagyon nehéz volt megtalálni azt a helyettesítő kört, akik tényleges módon helyettesíteni tudták a távollévő kollégáimat. Szerencsére megkezdődött a visszaáramlás, 3 kollégám kivételével mindenki visszajött. Persze azonnal adta a másik gondot és problémát, hogy meg kellett válni azoktól a kollégáimtól, akik nagyon kitartóan dolgoztak a helyettesítési időszakokban és dicséretes munkát végeztek. Ezek mostani történetek, amik most következnek be.

Volt olyan aki 3 évre, volt olyan aki 4 évre, volt olyan aki hosszabb időszakra maradt ki ebből a munkából. Egy iskola 5 év alatt, 4 év alatt, olyan nagyot lép előre, hogy nagyon-nagyon nehéz az azonnali visszalépés. Szabályzataink módosultak, törvények is születtek bizonyos eseményekre, területekre. Ezért írtam azt, hogy ennek a tantestületnek, hogyha most már majdnem teljesen stabilnak mondható, újra le kell ülni és újra kell írni azokat a tényleges szabályzatait, amelyek az iskolát működtetik és azokat amelyeket csak mi magunk belső szabályzatként használunk, hogy újra egyöntetűen, közös fellépéssel együtt tudjon dolgozni a tantestületben, ugyanis ebben van az egyik legnagyobb ereje. Ez az erőnk, ezt nem titkolom, megingott, de minden remény megvan arra, hogy a visszatérőkkel ez az állapot is visszaáll a helyére.

Iskolai erőszak; A legaktuálisabb téma. Módszertani segítséget, kapunk is, kaptunk is és kérünk is, pszichológusoktól, rendőrségtől. A rendőrségen dolgozó olyan szakemberektől, akiknek ez a szakterületük. Az elmúlt évben csináltunk egy olyan osztályfőnöki órai sorozatot, amikor ezek az emberek eljöttek és végig látogatták a gyerekeinket. Folyamatosan ezen küszködtünk és küzdünk, hogy hogyan lehetne megállítani és visszafogni. Én változatlanul hiszek abban, hogy kell külső segítség ebben, de én azt gondolom, hogy két nagyon fontos eszköze ott van a pedagógusnak, amelyek az erőszakot is és a gyerekek iskolai létét meghatározza, az, hogy szeretettel forduljunk feléjük és ezt ők érezzék és hogy biztos tudásuk legyen. Akkor egy kikezdzhetetlen értékek és az erőszakosság nagyon komoly korlátokba ütközik.

Tudjuk azt, hogy mindenkit foglalkoztató téma, hogy hogyan lehetne a pedagógusokat felkészítő ember, szülőket felkészítő ember? Biztos vagyok benne, ha erre megnyílnak a kapuk és a lehetőségek, akkor mi is élni fogunk vele.

Tudás, kimaradt a 8. osztály. Amikor első osztályba lép egy gyerek minden pedagógus agyában ez zakatol, feltudjuk-e őket készíteni? Szinte átmenet az összes többi. Nagyon komoly erőfeszítéseket tesznek a mányi iskola pedagógusai, mert óriási szélsőségekkel érkeznek meg a gyerekek, mind szociális, kulturális felkészítésben, mind pedig fizikai állapotban. Azt sem tudjuk, hogy először melyikhez nyúljunk. Nagyon nagy segítség volna és remélem lesz is, hogyha már az óvodából olyan gyerekeket kapunk, ténylegesen feltudjunk készülni a problémákra. Már a kezdés nem mindegy, hogy hogy indul. Nekünk persze erre az elmúlt időszakban voltak segítőink a logopédus, gyógypedagógus, fejlesztő pedagógus. Ez alapozza meg, hogy mindenkit kitudjunk biztonsággal engedni. Ez még nem elég, ehhez van az a mérési rendszer, azok a zsilipek, amelyek negyedikben, hatodikban, nyolcadikban vannak – nemcsak most már országosan bevezetett mérési rendszerek – nagyobb eredményeket értünk el vele, mint bárki, hogy tudjuk azt, hogy hol akadtak el a gyerekeink. Hol van szükség segítségre és hogyan rendszerezzük a tudásukat. Ettől még egyáltalán nem dőlhetünk hátra és nem lehetünk biztosak, mert a középiskolák egyre nagyobb elvárásokkal állnak elénk. És ugyanakkor pedig szinte minden gyereket szinte kivétel nélkül felvesznek és ezt most már tudja szülő is, gyerek is,

ezért nagyon nehéz szembesíteni az előbb elhangzottakkal a családokat
 Megpróbálunk egy nagyon reális pályaválasztással szembe állítani a gyerekeket. Ez lehet talán az egyedüli és legbiztosabb alapja annak, hogy olyan visszajelzéseket kapunk a középiskolákból, hogy a mányi gyerekek megállták a helyüket. Elmondhatom, hogy javarészt ilyeneket kapunk.

Csörgei Csaba István képviselő

Azt szeretném mondani, hogy tudjuk, hogy eddig hogyan ment az oktatás a felső vezetés részéről, tehát politikailag. A Magyar Bálint fémjelezte oktatás politikát ismerjük. Én nem vagyok szakember, csak úgy hallottam róla, hogy milyen disznóságot okozott, meg hogy nevelték a gyerekeket, ennek alapján nagy nehézségekkel. Nyilván, hogy más lesz ezután az irányzat, és mások lesznek az anyagi dolgok is, remélhetőleg. Most az önkormányzat is nagyon nagy bajban van, az iskolák szintén, a pénztelenség mindenhol. Azt szeretném még, ha más irányba fognak lépni egy kicsit biztos a tanítóknak is a megkötöttségét talán lazítani fogják, tehát mindenki a saját elképzelései szerint jobban tudja ezt majd érvényesíteni, és ezután várható az, hogy egy kicsit más irányba menjen az oktatás.

Azt kérdezném tőled Valika, hogy ezt te szorongva várod, vagy várod azt, hogy tényleg jobb legyen, vagy hogy viszonyulsz a várható új dolgokhoz?

Sáros Györgyné pályázó

Ezt tényleg mosolyogva tudom elmondani, és nagyon örülök neki. Magyar Bálintot nyugodtan folytathatjuk Hiller Istvánnal is, aki igen jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy az oktatás itt tart, ahol tart.

Nagyon megnyugodtam, amikor meghallottam, hogy annak a pedagógusnak, ízig-vérig vezetőnek a kezébe kerül az oktatás államtitkári poszton, aki egy garancia lehet. Hoffmann Rózsa az igazgatók egyik legnagyobb segítőtje. Ő írta meg először azt a könyvet, aminek az volt a címe: Az igazgató. Aztán Ő írta meg a másik meghatározó könyvet, amely úgy szól: Pedagógus etika. Számomra két alapidokumentum. Szerencsére mindkettő kapcsán személyesen is kapcsolatba kerültek az államtitkár Asszonnyal, olyannyira, hogy a tantestületemben is és a kistérségi iskola igazgatóihoz is meghívtam, hogy mondja el gondolatait. Elképzelheted István, hogy mennyire várom és most már tudom, hogy azokban a kardinális kérdésekben, amelyek az elmúlt időszakban megmérgezték a mindennapi életünket, igen jelentős változás történik. Megválasztása után az államtitkár Asszony megkereste azokat az ismerőseit, akiknek a gyakorlatban a segítségére számíthat. Bicske és Térsége Iskolaszövetség is ezek között van, és ez nekem megtiszteltetés.

Szabó Zoltán alpolgármester

Nekem lenne még egy-két kérdésem. Sorban szeretném feltenni őket.

Hogy érzi igazgató Asszony, hogy a szakkörökkel, amik vannak az iskolában, minden igényt ki tudunk elégíteni, tehát nincs többre igény, vagy lenne csak nincs hozzá anyagi fedezet, vagy pedagógus, vagy valami más?

Szeretnék hallani az Iskola Alapítványról, hogyha úgy hívjuk, hogy iskola alapítvány, akkor legyen róla információnk. Tudjuk, hogy működik, nem működik, pályázik nem pályázik, odaadjuk az 1 %-unkat megkapják, nem kapják. Most a ballagáson elhangzott, hogy díjakat osztanak ki, és erre átadott egy díjat az iskola alapítványa. Csak ennyire

telik, vagy nem volt más díjazott?

A másik kérdésem az lenne, hogy törvény írja elő a nyári felügyeletet. Ezt itt a mányi iskolában hogy fogják megvalósítani?

10 éve Patincére járunk. Nincs más igény, csak az a két medence. Tehát nem kellene a gyerekeket vinni, hogy lássanak mást is, mert valakinek ez az összes nyaralása, utána itt lesz Mányon, itt tartózkodik.

Ugyanez elhangzott a hétfői beszélgetésünkön, hogy az osztálykirándulások is ilyen szavazásként mennek, hogy a gyerekek hova szeretnének Badacsonyra, Balatonra, tehát semmilyen kulturális háttere, vagy valamilyen tanulmányhoz kapcsolódó jellege nincs az egésznek. Ez vagy egy iskolai kirándulás, vagy osztálykirándulásként működik és a legegyszerűbbet, vagy a semmitmondóbbat kiválasszuk.

Szóba került nem tudom, hogy tetszik-e ismerni ezt a szakértői véleményt, ami most érkezett. Nem tudom, hogy mond-e a polgármester úr egy-két részletet, vagy sem? Én azon a tételen lepődtem meg, hogy sok a tanító és kevés a szaktanár. Az iskola minőségét, hogy gondolja tovább javítani további tanítókkal, vagy esetleg vegyünk fel tanárokat is, akik esetleg kétszakosak és nem ketten oldanak meg két szakot, hanem egy emberrel meglehet.

A másik problémám, hogy az iskola egy piacon van és ezen a piacon meg kell jelenni. Úgy érzem, hogy ez a mányi iskola nem jelenik meg ezen a piacon. Hogyha nem lennének nemzetiségi iskola, akkor komoly gondjaink lennének a létszámmal. Lehet, hogy most már nem lesznek, mert nem lesz ez a létszám határ, de komoly gondjaink lennének, ugyanúgy, ahogy Csabdinak. Ugyanis elviszik innen a gyerekeket, hogy miért az egy más kérdés, hogy mert valaki egyházi iskolába akarja vinni, de utána megyünk-e a szülőnek, vagy várjuk, hogy beírassa a gyereket? Úgy tudom Márton biztos jobban tudja, hogy ők azért reklámozzák az iskolájukat már az óvodában. Mi reklámozzuk a mi iskolánkat más óvodákban, vagy csak várjuk a szülőket és kínlódunk a csökkenő létszámmal.

Az óvodában már nincs több helyünk. 32 gyerekből mégis 8-at elfognak vinni. Nem hiszem, hogy az egyházi iskola annyival többet tud adni, hogy egy első osztályos gyereket oda kelljen vinni, és vállalja a szülő Mányról Zsámbékra, vagy bárhova Bicskére a szállítást csak azért, hogy ne a mányi iskolába járjon.

Ezen a hangulaton, stíluson hogyan gondolja változtatni, hogy ne ezen legyen, hogy nem viszem a mányi iskolába.

Lehet, hogy rosszul értik a szülők az oktatási rendszert, mert ha a gyerek rosszul olvas, akkor mindjárt rámondják, hogy Zsolnai módszerrel tanul. Nem az a kérdés, hogy itt most milyen módszerrel tanulnak, itt az a lényeg, hogy jó iskola legyen, idehozzák az emberek a gyerekeket, innen tovább lehessen lépni egy középiskolába, tovább menjen, de ott meg is tudjon maradni. Nem elég, hogy bejutni, mert azért megszorják utána elég keményen a gyerekeket. Tehát az iskola színvonalának javítása az nem egy polgármestertől, vagy a testülettől jövő különleges igény, hanem ez a faluból jövő igény. Azt hiszem, hogy az iskolának meg kellene hallani, hallgatni, hogy igenis vannak problémák az iskolában, vannak problémák a kimenő gyerekekkel.

Ezt szeretném hallani, hogy hogyan gondolja javítani ezen a dolgon?

Sáros Györgyné pályázó

Első kérdése a szakkörökre vonatkozott, hogy ki tudjuk-e elégíteni az igényeket? Részben mondhatom azt is, hogy igen, és azt is, hogy nem. Amikor anyagi megtakarításokon gondolkodtunk, akkor elsősorban azoknál csappant meg, ahol pluszt jelentett a

gyerekeknek, tehát a szakkörnél.

A mányi iskola még ezt sem mondhatja el, mert amit mi év elején bevettünk a programunkba, a báb a furulya a néptánc, az aerobic, sport az eddigi igényeket kielégítette. Amik jelentkeztek közben igények, amelyek elsősorban két dologra vonatkoztak. Az egyik a felső tagozatosok sportolási vágya, a másik pedig az angol nyelv tanítása. Mind a kettőt csináltuk és csináljuk is. A felső tagozatban nagyon népszerű volt, sajnos csak egy néhány évig működött, a küzdősportok bevezetése, ez is csak azért maradt el, mert a szülők egy idő után nem fizették be a tagdíjakat. Pedig ezeket csak úgy lehet felkínálni most már, hogyha a szülők hozzájárulását is igénybe vesszük. Nem mondható el ez az aerobicról. Az angol a kicsiknél változatlanul népszerű és csinálják is évek óta. Felső tagozatba lépve ezek a gyerekek én biztos vagyok benne, hogy tovább viszik ezt a szakkört.

Csináljuk még az informatika, vagy számítástechnika szakkört, csináljuk a kézművest, de ezeket a szakköröket a gyerekek igénye szerint és a kollégáim plusz juttatás nélkül végzik, vagy beépített órájukban délután. Biztos vagyok benne, és most ki is ment egy kérdőív a szülők felé, hogy igényelnek-e további szakköröket, és további olyan lehetőségeket, amelyeket eddig még nem adtunk le, vagy nem láttuk lehetőségét. A kérdőíveket még nem hozták vissza teljes körűen a gyerekek, és erre nem tudok mit mondani.

Bekapcsolódott ebbe a gyerekek délutáni úszásoktatása, amely megint egy olyan terület, amelyre igény is volt, elvárás is volt, és nagyon-nagyon fontos ismerete a gyerekeknek.

Egyetlen szakkört sem utasítottunk el, amellyel a szülők idefordultak hozzánk. Teljes mértékben nyitottak vagyunk erre. Gondolom, hogy a művészeti iskola beindításával ezt tovább tudjuk bővíteni, és színesíteni, mert akár a kézműves, vagy akár a zeneoktatás, vagy akár a magyar néptánc oktatása ez további lehetőséget ad a gyerekeknek.

Az iskola alapítványa volt a következő. Az iskola alapítványát egy kuratórium működteti. Van kész információink róla, és beszámolóik, amit én is ismerek és tudok. A szülők 1 %-os hozzájárulásával évente bővül ez a pénz. Ebből tartjuk még a különböző rendezvényeinket, amelyek bevételt adnak, plusz pályázaton, amely megfelelt volna a mi alapítványunknak, nem indultunk, nem is tudtunk róla. A pénzek elosztásáról a kuratórium dönt. Természetesen igénybe vesszük a különböző rendezvényekhez, a gyerekek tankönyvének biztosításához és igazából az iskola alapítvány az, amely a tudományos diákköri munkát elismeri és támogatja. Tehát elsősorban a tanulásra, a plusz tudás megszerzésére használjuk az alapítvány bevételeit.

Gyermekfelügyelet nyári igények a szülők részéről; Hozzánk ilyen kérés senki részéről nem érkezett. Természetesen tudom azt, hogy a pedagógusok szabadsága hogyan működtethető. Ha ilyen kérés jelentkezne a szülők részéről az iskola megtudná oldani.

Nagyon régóta járunk Patincére; amikor azzal kezdek foglalkozni januárban, vagy februárban, hogy el kellene kezdeni a szervezését, akkor mindig húzom, halasztom, majd pedig megrohannak a gyerekek és az a stabil, visszatérő 30-35 gyerek mindig igényli. Tavaly, amikor az eurót bevezették Szlovákiában, biztos voltam benne, hogy itt szűnt meg a táborozásunk, és másfelé kell néznünk, de a legtöbb gyerek tavaly jelentkezett, közel 40-en voltunk a Patincei táborban.

Most tovább bővült a gyerekek táborozási palettája, hiszen beindította a mazsorett csoport a mazsorett tábort. Idén mazsoretteseink Görögországba utaznak. A tánccsoportosaink részt vesznek a néptánccsoporttal, melyek plusz kiadásokat jelentenek a családoknak, így nincs arra lehetőség, hogy ezeket a tábori feltételeket, illetve tábori kínálatot tovább

bővítsük. Nem vagyok olyan biztos benne, hogy Patince még hosszú ideig kedvenc hely lesz. Bár bővült és szépült az egész terület. A gyerekek most is nagyon jól érzik magukat. Ha egyszer úgy jönnénk haza, hogy valami nem volt jó, egész biztos, hogy elgondolkodnánk. Természetesen értem a kérdését és meg kell próbálni, hogy milyen más lehetőség van.

Szabó Zoltán alpolgármester

Nyári felügyelet, soha nem volt Mányon nyári felügyelet. Törvény írja elő, hogy minden önkormányzatnak, illetve iskolának ezt a nyári felügyeletet biztosítani kell. Ha tudjuk, hogy ez törvényi előírás, akkor talán a szülők figyelmét kellene felhívni arra, hogy van akár most is egy ilyen lehetőség. Igazából ez önkormányzati téma, meg kell beszélünk. A szülők azt tudják, hogy a normatívát az iskola nyáron is megkapja, ebből föl kell tartani egy szülői felügyeletet.

Sáros Györgyné pályázó

Ahhoz, hogy ezt működtessük nyilván, hogy van személyi feltétele és a konyhának is üzemelnie kell. A szülők gondolja, hogy hol tölti el a gyerek a szabadidejét, a másik meg hol étkezik. Azt, hogy mi nyárunk X hétig működtessünk ilyen felügyeletet én nem hiszem, hogy ennek részünkről akadálya van, az önök hozzájárulása hiányozna ehhez. Ebben az évben erre vonatkozólag nem született döntés.

Egy picit visszatérek Patincéhez. Igyekeztünk mindig úgy alakítani a patincei ott tartózkodásunkat, hogy akkor azért a felvidék is előtérbe kerüljön. Ezek a gyerekek, akik odajárnak egyrészt Komárom nevezetességeit nagyon jól ismerik, de jártunk már a Komáromi színházban is, rendszeresen elmentünk az Ógyallai Csillagvizsgálóba, mert nagyon sok köze volt a Mányi Csillagvizsgálóhoz és ezt a gyerekeink nagyon jól tudják és az idei évben pedig a Komáromi erődöt néztük meg, pontosan az alapítvány támogatásából és pénzéből.

Próbáljuk a gyerekek ott tartózkodását kiegészíteni azzal, hogy egy kicsit a környék nevezetességeit és a hozzátartozó ismereteket is bővítsük.

A kirándulások nem működnek a hagyományos módon. Azért nem mert a szülők, mint tudjuk plusz anyagi teher elé nem állíthatók. Az osztálykirándulások pedig annyi terhet rónak a családokra, ezért előfordul, hogy néhány gyerek itthon marad, azoknak az ellátásáról, iskolai foglalkoztatásáról akkor is gondoskodnunk kell, ha nincs itt az egész osztály. Azok a hagyományos tanulmányi kirándulások így nem jöhetnek szóba.

Különösen az alsó tagozatos osztályok, de a felső tagozatosok is olyan nevezetes városokba teszik a kirándulást, ahol a nevezetességek sem maradnak ki. Kedvelt célpont biztos, hogy Esztergom, Visegrád, Székesfehérvár, Tatabánya, Tata. Persze eljutnak a Balaton partjára is. Körbejárták a Balatont, kiszámolták, hogy hány km-t tettek meg és milyen széles és hosszú a Balatonunk. Tudom, hogy lehetne bővíteni, de én azt gondolom, hogy sokszor az egynapos kirándulásba ez egy olyan ismeret, aminek sokszor örülhetünk is.

Sok a tanító, kevés a szaktanár; A tanítóink száma valóban több, mint a szaktanáraink száma. Két évvel ezelőtt, amikor a Csabdi összevonással foglalkoztunk, akkor szakértő által készült egy kimutatás és elemzés készült a pedagógus állománnyal kapcsolatosan. Azt, hogy a mostani szakértő egy kicsit másként látta, én azt gondolom, hogy ez nem aránytalan, annál is inkább, hogy a nem szakembszerű oktatás kötelezővé tette a

pedagógusok, tanítók 6. évfolyamig tanítását. Tehát, ha így nézzük, akkor nem aránytalan. Valóban a kétszakos képzéseket visszaállították, de tudjuk azt, hogy volt egy nagyon kemény időszak, amikor nem a kétszakos képzéseket preferálta az országgyűlés. A lehető legrosszabb helyre a kistelepülések kerültek, mert kétszakos pedagógussal nem tudtuk biztosítani a szakos ellátottságot.

Az iskola piacon van; Megyünk-e a szülők után? Nyugodtan kijelenthetem, hogy igen. Évek óta nagyon komolyan építjük föl azt a stratégiát, hogy hogyan állítsunk magunk mellé minden szülőt az óvodából. Van olyan év, amikor a szülőknek névre szóló levelet írunk a legfontosabb paramétereinkről. Meghívjuk a szülőket és gyerekeket az iskolába és foglalkozásokat tartunk nekik. Az idei évben még ennél is komolyabb stratégiát dolgoztunk ki. Öt foglalkozásból álló, iskolára előkészítő, hangulat építő rendezvényeket raktunk össze, amelyen a gyerekek a szüleikkel együtt vehettek részt. Motivációról is gondoskodtunk, gyűjthettek pontokat, matricákat, ceruzákat. Odáig is eljutatottunk, hogy pedagógusaink családokhoz becsengetve megkerestek minden családot. Szó szerint felkészítették arra, hogy mitől jó a mányi iskola. Nem ez az első év, hogy a környékbeli iskolák is megkerestek minket. Márton Atya a megmondhatója, hogy közös megegyezésünk, hogyha lehet én nem veszem el az Ő gyerekeiket és ha lehet akkor ők sem a mányi gyerekeket. Ettől függetlenül nagyon nehezményeztem, hogy évek óta nagy hagyomány a mányi óvodába, hogy mindenki mindenféle kirándulásra viszi oda a gyerekeket.

Fuchs János képviselő

Két dolgot szeretnék leginkább a pályázatból kiemelni. Az egyik leginkább, hogy elhangzott ma, hogy művészeti iskola lesz. Ebbe a zeneoktatás hogyan fog megoldódni. Évek óta a fúvószenei utánpótlás megoldatlan. Nem kell senkit meggyőzni annak a fontosságáról, hogy a mányi hagyományokon alapuló fúvószenek ne menjen veszendőbe. A mányi zenekarban évek óta nincs utánpótlás. Az a gyerek, aki Bicskén tanul az megtartja Bicskének az utánpótlását.

A pályázatban említi a német nemzetiségi nyelvoktatás megerősítését. Szeretnék hallani az elképzelésekről, illetve azt, hogy alsósokat nem taníthatna német nemzetiségi végzettségű pedagógus. Én úgy tudom, hogy alsó tagozatban egy valakinek van meg ez a végzettsége. Mit gondol tenni annak érdekében, hogy ne veszítsük el azt a támogatást, amit a német nemzetiségi nyelvoktatásra kapunk. Mit gondol tenni annak érdekében, hogy megtudjunk felelni ennek a kritériumnak.

Én magam kapom talán az iskola helyett is a legtöbb kritikát arra, hogy a pedagógusok keveset járnak továbbképzésre. Lehet szubjektív is ez a dolog, mert aki a továbbképzéseket tartja, az inkább a mányi pedagógusokat hiányolja. Azt gondolom, hogy a továbbképzéseken régi jó szakemberek vannak, hiszen értelme is itt van neki, illetve én azt látom, hogy az oktatási kormány is komolyan gondolja azt, hogy a Magyarországon történő német nemzetiségi oktatásnak és a német nemzetiségi nyelvtudásban nem lehetnek olyan különbségek, mint amelyek most vannak. Mindenkinek jogos elvárása. Jogos elvárása annak, aki adja a pénzt hozzá, jogosan elvárják a szülők is. És én azt gondolom, hogy akkor teszünk jót, ha nemcsak tanítjuk neki 8 évig adott esetben emelt óraszámban a németet, hanem kap egy olyan alapot az iskolába, hogy tanulmányait tovább tudja folytatni. Elhangzott itt ma már, hogy okvetlenül szükséges-e a differenciált oktatásban, annak is akinek az egyéb tantárgyak is nehézséget okoznak, emelt óraszámban

német nyelvet tanulnia?

Sáros Györgyné pályázó

Az első kérdés, hogy milyen módszerrel és milyen zeneeszközökön zajlik a tanítás? Kvinben. A fúvós eszközöket is, zeneszerszámokat is oktatják, mint ahogy a zongorát is. Azt kérték tőlünk még, hogy mérjük fel mi az igény. Sokkal kedvezőbb egyelőre a Bicskei Zeneiskolánál a kínálatuk, biztos vagyok benne, ha ez konkurenciát jelent, mármint a tandíj, akkor ez biztos, hogy azt jelenti. Tehát annak nincs akadálya, hogy Bicskéről idehozzák a gyerekek és itt helyben kapják meg a megfelelő zenei képzést és ennek támogatottsága a mi részünkről maximálisan fennáll.

A másik kérdés, hogy a pedagógusok keveset járnak továbbképzésre; Volt olyan időszak, amikor nem is tudtam kit elküldeni. Most van az az időszak, hogy szinte van értelme, hogy elmenjen és tanuljon. Ebben az évben egyetlenegyszer volt ilyen, ez egy versennyel ütközött és nem tudtunk részt venni. Biztosíthatom János, hogy a tantestület tagjai mint már említettem, a helyükön vannak, ennek most már nem lesz akadálya. Mint ahogy a versenyeztetéseknek sem, hiszen eddig nem minden versenyen tudtuk részt venni, viszont az idén elhoztuk a megyei versenyről az első helyezést is.

Kell-e emelt óraszámokban mindenkinek tanulni a németet? Nem és nálunk nem is tanulja mindenki. Erre van a német idegen nyelvtanítás és van a német nemzetiségi nyelv tanítás. Vannak olyan gyerekek, akik eleve a nyelvtanulás alól mentességet kapnak. Mi ezzel a lehetőséggel élünk is. Én is abban hiszek, hogy nem mindenkinek kell ezt megtanulnia.

A német nemzetiségi pedagógusok biztosítása a törvényi előírásoknak megfelel. Erre vonatkozóan kaptunk egy segítő anyagot Erdeiné Erzsikétől és beszélünk is vele telefonon. Biztosított arról, hogy ami most lehetőségünk van, azzal megtudjuk oldani a német nyelvoktatást, hogy ebből ne legyen probléma. Hivatalosan a Mártinak és a Júliának van. Továbbtanulásánál Júlia szakosodott is erre. Valamint egy kötelező óraszámot ír elő, 17-et az alsó tagozatban és azt gondoljuk, hogy egy projekt héttel, vagy akár a Márton napi készülődéssel, vagy akár a karácsonnyal, amely a nemzetiségi ünnepek fontos, kiemelt területe is, már a kötelező óraszámot is biztosítani tudjuk. Minden pedagógusunk németül jól beszél, de ahhoz, hogy a nemzetiségi német nyelvismeretet is tanítani tudja meghatározott óraszámokban, meghatározott időkeretekben elvégezni, ezt egyeztetettük az Erzsikével. Erre megnyugtató igen választ kaptunk.

Ugron Zoltán Gábor polgármester

Nekem még van egy kérdésem, hogy az elmúlt hetek úgymond zsidongó méhkassá alakították az egész falut. A kérdésem az, hogy van e valamilyen stratégiai elképzelése, hogy ezt a darázsfészket szorgos méhek kaptárává változtassa? Lényege az, hogy a tantestületen belül egységet, kommunikációt, összedolgozást ezt miként próbálja meg elérni, ebben a felbolydult korszakban?

Sáros Györgyné pályázó

Nem tudom, nem ezt érdemeltem. Hogy mi váltotta ki a méhkast? Elsősorban a méhkast nem a tantestületben lett és nem feltétlen az én igazgatói pályázatom tette meg. Tehát én azt gondolom, hogy elfogadás esetén az én tantestületem emellé ki fog állni. Azt, hogy mi

erősítette, generálta tovább ezzel a Képviselő-testület teljesen tisztában van, én ezzel nem szeretnék foglalkozni. Nagyon egyszerű a válasz, és kérem ne értsék félre. Egyetlen biztosíték van. Nem osztozom és nem bízom másra, amit én elkezdtem. Ezzel a tantestülettel nekem kell ezt a létező, kevésbé létező problémákat helyére tenni és megoldani. Ezt én a várakozási fokon, illetve azon a megbeszélésen, amely megelőzte ezt, egyértelműen kijelentettem. egyértelműen kifejezésre juttattam, s azok akik ismernek jól tudják, alapvető elszántságomat és feladat tudatomat, akkor pontosan tudják, hogy így is lesz.

Egész pontosan konkrétumokra vonatkozóan elhangzik egy szó a pályázatomban is ún. igazgató tanács. Nem tudom biztosan találkoztak vele. Még csak fontolgatom ezt a döntési szintet, vagy ezt a tanácsadói szintet. A törvény mindent az igazgató kezébe tesz, eszerint a felelősségét határozza meg. Viszont az iskola már sokkal demokratikusabb terület, színtér, hogy ezt így lehet irányítani és működtetni.

Úgy gondolom, hogy a havi rendszeres munkaértekezletek alatti események és azok a döntések, amelyek egy hónapra szólnak előre kevesek ahhoz, hogy megfelelő kommunikáció, megfelelő munka melletti operatív biztonságot adjon. Erre szeretném beiktatni, az un. Tanácskozó testületet, amely, ha kell heti rendszerességgel beszél meg az iskolában felmerülő problémákat és hajszálpontos információval látja el az érintetteket. Egyet viszont a kollégáimnak is elmondtam, hogy ha kell üzenek, ha kell kinyilvánítom, mindenkinek halálpontosan tudomásul kell venni: Ez egy munkahely, a munkahelyen nagyon kemény szabályok vannak, amely mindenkire egyaránt vonatkozik, nemcsak igazgatóra és nem csak egyes pedagógusokra.

dr. Majoros Ildikó jegyző

Szeretném megkérdezni ugyanazt, amit az előző pályázótól, hogy a Polgármesteri Hivatallal kapcsolatban milyen kapcsolattartási elképzelései vannak a jövőben? Különösen gazdasági szempontból kérdezem ezt.

Sáros Györgyné pályázó

A pályázatomban is megpróbáltam erre utalni, hogy én úgy éreztem, hogy abszolút bizalommal volt a mi kapcsolatunk. Ha hívtak, jöttem, ha tájékoztatást kellett adni, korrekt tájékoztatást adtam, ha segítségre volt szükségem, akkor adtak. Soha nem kellett, mint ahogy említettem izgulnom egy személyes találkozástól. Az összes igazgató kollégám a kistérségben tudja, hogy a legfontosabb vezetői alapelvem, hogy egy kiegyensúlyozott kapcsolat a település polgármesterével és Képviselő-testületével. Ezt egy igazgatónak kutya kötelessége megcsinálni. A gazdálkodásra vonatkozóan ugyanígy vonatkozik. Az önkormányzat, természetesen a település jegyzője megfogalmaz az iskola felé egy kérdést, egy határozatot, azt hiszem ha nem egyértelmű akkor egyeztetni kell, ha egyértelmű akkor azt kötelező végrehajtani. Személy szerint neked köszönöm meg azt, hogy a 15 év alatt először tekintettel felelős vezetőnek, hogy a kezembe merted adni az iskola költségvetését, rám bízta és számon kérte. És én naponta számoltam, mert nem szerettem volna cserben hagyni.

Ezért a béreknél szinte fillérre egyeztünk és az összes többi kiadásunkat vissza tudjuk szorítani.

Remélem, hogy Te is így látod, vagy így gondolod, még akkor is ha vannak olyan területek amelyeken még javítani kell.

dr. Majoros Ildikó jegyző

Hát nyilván olyanok is vannak, különösen a mozgóbérek és a helyettesítések területén, tehát ezeket kellene kijavítani, mert ebből nagy hátránya származott most az Önkormányzatnak. Hogyan képezed el, vagy hogyan gondolod, hogy ezt rendbe szedjük?

Kérdezem még, ki adja azt az információt a Polgármesteri Hivatalnak a normatíva igénylésekhez, Kinek állnak a rendelkezésére a szakvélemények, gyerekszámok stb.

Sáros Györgyné pályázó

A következőképpen történik a normatíva igénylés az iskolában. Hogy hogyan történt korábban és hogy történik most. Mert csak ezt a kettőt tudom szétválasztani.

Normatíva igénylési lapot az iskola 2009-ig nem látott. Az iskola leadta minden év október 15-ig az éves rendes statisztikáját. Annak a kimenetele, hogy ebből milyen normatíva igénylés történt arról nekem nem volt információ. Arról sem egész konkrétan, hogy az iskola miatt mennyi normatívát fizetett vissza az önkormányzat.

2009 tavaszán láttam először Magyar Államkincstár által kitöltendő normatívát. Ennek a kitöltése az iskola statisztikai adatai alapján történik. Az értelmezése nemcsak azoknak, akik értenek hozzá, hanem nekünk is vezetőknek nagyon nagy fejtörést okoz. De miután ez volt a feladat, hogy a lehető legjobb tudásunk szerint töltsük ki, megpróbáltunk ennek megfelelni. Amikor nem tudtuk értelmezni, akkor fordultunk a Magyar Államkincstárhoz. A Kincstártól kapott információk alapján születtek meg a végleges adatok. Ez alapján derült ki, hogy mégis visszafizetési kötelezettségünk van. Azért volt ez számomra nemcsak meglepő és nagyon nehezen éltem át, mert erre mi közösen megbeszélésre még nyilatkozatot is tettünk, hogy nálunk nincs fejlesztő felkészítés. Sajnos ez a dokumentum arra, hogy a Magyar Államkincstárral bírósági perre menjünk, ez nem elegendő. Viszont visszafizetési kötelezettséget takart. Hogy még ezt is tovább módosítsam és elkerüljem ezt tettem meg azt, hogy készítek az iskola részéről számotokra átadandó pontos 3 havonta kiadandó, illetve átadandó pontos információt minden olyan adatról, amely normatíva igényléssel jár együtt. Ezt az én kollégáimtól úgy kérem számon 2010-től, hogy mindenkinek a saját adatszolgáltatása névre szóló, az iskolából átadott adatokat pedig én és az igazgatóhelyettes ellenjegyzzi. Így próbáljuk meg elkerülni azt, hogy ne kerüljön az önkormányzat olyan helyzetbe, hogy visszamenőlegesen kelljen befizetni normatívát.

2009-ben amikor a Kincstár nálunk járt, és a kérdéseink tisztázása végett, amelyre márciusban rákérdeztem, hogy hogyan értelmezzük azt a mondatukat, és azt mondták, hogy oda írjuk be a gyerekeket, hittünk nekik, bár tettünk egy nyilatkozatot, hogy nálunk nincs az iskolában fejlesztő felkészítés, mindamelllett, hogy a szöveget nem tudjuk másképp értelmezni, oda írtuk be, és éreztük a Kincstár látogatásnál – mert még akkor sem kaptam egyértelmű segítséget a Kincstár részéről, hogy azok a gyerekek jó helyen vannak - akkor kaptam egy nem hivatalos, félvárról közölt választ, hogy azok a gyerekek a lehető legrosszabb helyen vannak. A lehető leggyorsabban értesítettem a Ritát és az Államkincstárat, hogy nekünk ott nincs érvényes keresni valónk.

dr. Majoros Ildikó jegyző

Ezzel kapcsolatban pedig azt szeretném kérni, hogy a jövőben a szolgálati út betartásával lépjen kapcsolatba a Kincstárral. Mert szerintem, ha a polgármester úr, meg én vagyunk felelősek, és én anyagi felelősséggel teljes mértékben, az önkormányzat ügyeiért, akkor

nekem kell tárgyalni a Kincstárral.

Ugron Zoltán Gábor polgármester

Véleményem szerint a vitát zárjuk le. Az eredeti kérdés az volt, hogy milyen módon kívánja a jövőben az önkormányzattal a kapcsolatot tartani, és azt hiszem erre kielégítő választ kaptunk. A többi kérdést azt akkor tegyük föl, amikor találkozunk és megbeszéljük azt, hogy hogyan csináljuk a jövőben.

Amennyiben nincs több kérdés, akkor megköszönöm a pályázást, köszönöm szépen a részvételt, köszönöm szépen a válaszokat és további jó izgulást kívánok!

Most szünetet rendelék el, a szünetben a Német Kisebbségi Önkormányzat tartja meg az ülését és utána **zárt** üléssel folytatódik a Képviselő-testületi ülés.

K. m. f.

/: Ugron Zoltán Gábor :/
polgármester

/: dr. Majoros Ildikó :/
jegyző